

ਖਲਾਸਾ ਖੱਤਬਾ ਜੁਮਾ 30.08.2019

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਰਤਬਾ ਰਖੋਣ ਵਾਲੇ ਸਹਾਬਾ ਕਰਾਮ ਰਿਜ਼ਵਾਨੁਲਾਹ ਅਲੈਹਿਮ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾ ਦਾ ਇਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮੁਕਰੋਮ ਤਾਹਿਰ ਆਰਫ਼ ਸਾਹਬ ਮਰਹੂਮ ਸਾਥਕਾ ਸਦਰ ਫ਼ਜ਼ਲੇ ਉਮਰ ਫ਼ਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ

ਸਯੰਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੌਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖਾਮਿਸ ਅਯੰਦਾਹੁਲਾਹ ਤਾਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 30 ਅਗਸਤ 2019 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਬੈਤੁਲ ਫ਼ਤੂਹ (ਮੌਡਨ) ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿੱਚ ਦਿਤੋਂ

ਤਸ਼ਹੂਦ, ਤਉਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੰਦਾਹੁਲਾਹ ਤਾਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ :

ਬਦਰੀ ਸਹਾਬਾ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਸਹਾਬਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਾਂਗਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਤਬਾ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਹਜ਼ਲੀ ਹੈ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਆਪਦੇ ਸੱਕੇ ਭਰਾ ਸਨ। ਆਪ ਮੱਕੇ ਵਿੱਚ ਅਰੰਭਕ ਇਸਲਾਮ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ। ਹਬਸ਼ੇ ਵੱਲ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਹਿਜਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਤਬਾ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਅਸਹਾਬੇ ਸੁਫ਼ੋਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ। ਅਸਹਾਬੇ ਸੁਫ਼ੋਂ ਬਾਰੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਬ ਲਿਖੋਂ ਹਨ ਕਿ :

ਮਸਜਿਦ ਦੀ ਇਕ ਨੁਕੱਤ ਵਿੱਚ ਇਕ ਚਬੂਤਰਾ ਛੱਤ ਪਾਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਫ਼ੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਗ੍ਰੰਟ ਮੁਹਾਜਰਾਂ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਬੇ ਘਰ ਬਾਰ ਸਨ। ਇਹ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਹਾਬੇ ਸੁਫ਼ੋਂ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਭਵਤਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ, ਇਬਾਦਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦੀ ਤਿਲਾਵਤ (ਪਾਠ) ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਨਿਰੰਤਰ ਕਮਾਈ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਆਪ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਖਬਰਗੀਰੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਆਪ ਖੁੱਦ ਫ਼ਾਕਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਅਸਹਾਬੇ ਸੁਫ਼ੋਂ ਨੂੰ ਭਿਜਵਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਅੰਸਾਰ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾਨੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ ਲੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਲਈ ਖਜ਼ੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਫਲਾ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਲਿਆਕੇ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਲਟੱਕਾ ਦਿਆ

ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਤੰਗ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਕਈ ਵਾਰ ਝਾਕੇ ਦੀ ਨੋਬਤ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਲਤ ਕਈ ਸਾਲ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੁਝ ਤਾਂ ਮਦੀਨਿ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਵਧੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੋਮੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਰਾਹੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਸਾਧਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ।

ਇਹ ਲੋਕ ਦਿਨ ਨੂੰ ਨਬੂਵੱਤ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਹਦੀਸਾਂ ਸੁਣਦੇ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਰਾਦਰ ਤੇ ਤਹਿਬੰਦ (ਲਾਚਾ) ਦੋਵੇਂ ਰੀਜ਼ਾਂ ਇਕੋਂ ਸਮੇਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀਆਂ। ਚਦੱਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੱਲ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਟਾਂ ਤੱਕ ਲਮਕ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਹੁਰੈਰਾ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਫ਼ਾਂ ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਤੱਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਪੜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਟਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੇ ਸਨ। ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਕੋਲ ਕਿਤੋਂ ਕੋਈ ਦਾਨ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਆਪ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਜਦ ਦਾਅਵਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲੈਂਦੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਬਹਿਕੇ ਖਾਂਦੇ। ਅਧਿਕਤਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਾਜਰਾਂ ਤੇ ਅੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੰਦੇ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੀ ਸਮਰਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕ ਇਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦੋ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਏ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖੁਆਏ। ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਫਤ ਬਿਨ ਅਬਾਦਾ ਇਕ ਸਹਾਬੀ ਸਨ ਜੋ ਅਤਿਅੰਤ ਖੁੱਲਦਿਲੇ ਤੇ ਧੰਨਵਾਨ ਸਨ, ਉਹ ਕਦੇ ਕਦੇ ਅੱਸੀ ਅੱਸੀ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸੁਫ਼ਾਂ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਗਿਲਤੀ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰਹੀ ਸੀ। ਘੱਟੋਂ ਘੱਟ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਛੇ ਸੌ ਸਹਾਬਾ ਕਰਾਮ ਦੀ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਨੌਰ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ, ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਲਈ ਉਤਸਾਹਤ ਕਰਦੇ। ਇਕ ਵਾਰ ਸੁਫ਼ਾਂ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਜਮਾਤ ਨੇ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਖਜ਼ੂਰਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਛਿੱਡ ਨੂੰ ਸਾਜ਼ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕੇਵਲ ਖਜ਼ੂਰਾਂ ਹੀ ਖਾਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ, ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਛਿੱਡਾਂ ਨੂੰ ਖਜ਼ੂਰਾਂ ਨੇ ਸਾਜ਼ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਖਜ਼ੂਰਾਂ ਹੀ ਮਦੀਨਿ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ। ਲੋਕ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਆਪ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਇਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਹੀਨੀਂ ਤੋਂ ਰੱਬ ਦੇ ਰਸੂਲ ਦੇ ਘਰੋਂ ਧੂੰਆਂ ਨਹੀਂ ਉਠਿਆ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਮੈਂ ਵੀ ਕੇਵਲ ਪਾਣੀ ਤੇ ਖਜ਼ੂਰਾਂ ਉਪਰ ਹੀ ਜੀਵਨ ਲੰਘਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ। ਬਹਿਰ ਹਾਲ ਇਹ ਅਸਹਾਬ ਕਾਮਲ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਹੀ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਜੱਦ ਇਹ ਪੜ੍ਹੀ ਲਿੱਖ ਗਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਕਾਰੀ ਵੀ ਅਖਵਾਉਣ ਲੱਗ ਗਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਹੀ ਸਹਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਉਹਦਿਆਂ ਉਪਰ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਏ।

ਸਹੀ ਬੁਖਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਅਤਬਾ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਹਨਾਂ ਸਹਾਬਾ ਕਰਾਮ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬਦਰ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਤਬਾ ਬਿਨ ਮਸਉਦ ਦੀ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਬਿਨ ਖਤਾਬ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਲ ਵਿੱਚ 23 ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਮਦੀਨਿ ਵਿੱਚ ਵਫ਼ਾਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਨੇ

ਇਹਨਾ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਪੜ੍ਹਾਈ । ਜੱਦ ਹਜ਼ਰਤ ਅਤਬਾ ਬਿਨ ਮਸਊਦ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਆਪਦੇ ਭਰਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਲਾਹ ਬਿਨ ਮਸਊਦ ਦੀਆਂ ਅਖੋਂ ਵਿੱਚ ਹੰਡੂ ਆ ਗਏ । ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਆਪ ਰੋਂਦੇ ਹਨ ? ਤਾਂ ਉਹਨਾ ਨੇ ਉਤੱਤ ਦਿਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਸਨ ਅਤੇ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਸਾਬੀ ਸਨ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਬਿਨ ਖਤਾਬ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਸਨ ।

ਅਗਲੇ ਸਹਾਬੀ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਉਹਨਾ ਦਾ ਨਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਬਿਨ ਸਾਮਤ ਹੈ । ਇਹ ਅੰਸਾਰੀ ਸਨ । ਬੈਅਤੇ ਉਕਬਾ ਉਲਾ ਅਤੇ ਸਾਨੀਆਂ (ਪਹਿਲੀ ਤੇ ਦੂਜੀ ਬੈਅਤ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ । ਅੰਸਾਰ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਖਜ਼ਰਜ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਬਨੂ ਐਫ਼ ਬਿਨ ਖਜ਼ਰਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਸਨ । ਹਜ਼ਰਤ ਓਸ ਬਿਨ ਸਾਮਤ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਦੇ ਭਰਾ ਸਨ । ਹਜ਼ਰਤ ਓਸ ਵੀ ਬਦਰੀ ਸਹਾਬਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਬਦਰ, ਉਹਦ, ਖੰਦਕ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ 34 ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਰਮਲਾ ਛਲਸਤੀਨ ਵਿੱਚ ਛੋਤ ਹੋਏ । ਕਈਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਅਤੁਲ ਮੁਕਦੱਸ ਵਿੱਚ ਛੋਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਦੜਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਦੀ ਕਬਰ ਅੱਜ ਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ । ਮੌਤ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾ ਦੀ ਉਮਰ 72 ਸਾਲ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੱਦ ਲੰਮਾ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਭਾਰਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰੀ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਬਿਨ ਸਾਮਤ ਦੀਆਂ ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 181 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਹਨ । ਅਕਬਾ ਦੀ ਰਾਤ ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਸਰਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸਰਦਾਰ ਸਨ ।

ਇਕ ਵਾਰ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਦਕਿਆ ਦਾ ਆਮਲ (ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ) ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹਨਾ ਨੂੰ ਨਮੀਹਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰੱਬ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਰਹਿਣਾ । ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਯਾਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਉਠ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਮਰ ਲੱਦਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਰਲਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗਊ ਨੂੰ ਲੱਦੇ ਹੋਏ ਆਓ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵਾਜ਼ਾਂ ਨਿਕਲ ਰੀਹੀਆਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਕਰੀ ਨੂੰ ਲੱਦੇ ਹੋਏ ਆਓ ਅਤੇ ਉਹ ਮਹਿਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇ ਅਰਥਾਤ ਖਿਆਨਤ (ਬੇਈਮਾਨੀ) ਨ ਹੋ ਜਾਏ । ਅਜਿਹਾ ਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸੱਦਕਿਆ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨ ਕਰ ਸਕੋ । ਇਹ ਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜ਼ਕਾਤ ਜਾਂ ਸਦਕਾਤ (ਦਾਨ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹਨ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕ ਪੂਰਾ ਨ ਕਰ ਸਕੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਯਾਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਭਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੀਆਂ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਬਿਨ ਸਾਮਤ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਜਾਤ (ਰੱਬ) ਦੀ ਸਹੁੰ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਸਰਾਈ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਮਲ (ਨਿਆਕਾਰ) ਨ ਬਣਾਗਾ, ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਇਹ ਹਾਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਭਾਰ ਸਹਿਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਨ ਬਨਾਉਣ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ । ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅੰਸਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕੁਰਆਨ ਕਰਕੀਮ ਨੂੰ ਜਮਾ (ਇਕਤੱਰ) ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਇਹ ਹਨ : ਹਜ਼ਰਤ ਮਆਜ਼ ਬਿਨ ਜਬਲ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਬਿਨ ਸਾਮਤ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੀ ਬਿਨ ਕਾਬਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਅਯੂਬ ਅੰਸਾਰੀ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਦਰਦਾ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਯਜ਼ੀਦ ਬਿਨ ਸੁਫ਼ਯਾਨ ਨੇ ਸ਼ਾਮ (ਹੁਣ ਸੀਰੀਆ) ਦੀ ਡਤਹ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਨੂੰ ਲਿੱਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਆਨ ਸਿਖਾਏ ਅਤੇ ਦੀਨ (ਧਰਮ) ਦੀ ਸੂਝਬੂਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਆਜ਼, ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਦਰਦਾ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਨੇ ਜਾਕੇ ਛਲਸਤੀਨ ਵਿੱਚ ਪੜਾਅ ਕੀਤਾ । ਜਨਾਦਹ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ

ਮੈਂ ਜੱਦ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਕੋਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਦੀਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੂਝ ਬੂਝ ਸੀ । ਜੱਦ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮਆਜ਼ ਬਿਨ ਜਬਲ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਦਰਦਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਭਿਜਵਾਇਆ ਤਾਂ ਓਥੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਾਅਨ ਕਰੀਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੀਨ ਸਿਖਾਉਣ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਫਲਸਤੀਨ ਚਲੇ ਗਏ, ਓਥੇ ਅਮੀਰ ਮੁਆਵੀਆਹ ਨੇ ਇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ । ਇਸਤੇ ਅਮੀਰ ਮੁਆਵੀਆਹ ਨੇ ਕੋਠੇਰਤਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਕੋ ਹੀ ਆਪਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗਾ ਫਿਰ ਉਹ ਮਰੀਨਿ ਚਲੇ ਗਏ । ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਏਧਰ ਲੈ ਆਈ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਨੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਨੂੰ ਦੱਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਓ । ਰੱਬ ਅਜਿਹੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨ ਹੋਵੇ । ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਮੁਆਵੀਆਹ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਲਿਖਕੇ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਉਪਰ ਕੋਈ ਅਖਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ : ਬਹਿਰਹਾਲ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਇੰਸ਼ਾਅਲਾਹ ਅਗਲੇ ਖੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਹੋਣਗੀਆਂ ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਕ ਮਰਹੂਮ ਦਾ ਜਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਂ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਵੀ ਹੁਣੇ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂਗਾ । ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ ਮੁਕਰੌਮ ਤਾਹਿਰ ਆਰਫ਼ ਸਾਹਬ ਜੋ 26 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧੀਰਜ ਰਖੱਣ ਵਾਲੀ ਬਿਮਾਰੀ ਮਗਰੋਂ ਯੂ.ਕੇ. ਵਿੱਚ ਇਲਾਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਡਾਤ ਪਾ ਗਏ ਸਨ । (اَنَّ اللَّهُ وَاَنَا اَلِيْهِ رَاجِعُون) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੈਸਰ ਦਾ ਦੁੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕਸ਼ਟ ਨੂੰ ਝੱਲਿਆ । ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਸਨ ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅੱਜ ਕੱਲ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਦਰ ਫਜ਼ਲੇ ਉਮਰ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ । ਮੁਕਰੌਮ ਤਾਹਿਰ ਆਰਫ਼ ਸਾਹਬ 13 ਫਰਵਰੀ 1952 ਈ. ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ । ਮੁਕਰੌਮ ਤਾਹਿਰ ਆਰਫ਼ ਸਾਹਬ ਦੇ ਪਿਤਾ ਰੋਧਰੀ ਮੁਹਮੱਦ ਯਾਰ ਆਰਫ਼ ਸਾਹਬ ਮੁਬਲੱਗ ਜਮਾਤ ਸਨ, ਆਪਨੂੰ ਮੁਬਲੱਗ (ਪ੍ਰਚਾਰਕ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਨਾਇਬ ਇਮਾਮ ਮਸਜਿਦ ਲੰਦਨ ਵੀ ਰਹੇ । ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮੁਹਮੱਦ ਯਾਰ ਆਰਫ਼ ਸਾਹਬ ਨਾਇਬ ਵਕੀਲੁਲ ਤਬਾਨੀ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਵੀ ਰਹੇ, ਰਬਵਾ ਵਿੱਚ । ਮੌਲਾਨਾ ਮੁਕਰੌਮ ਮੁਹਮੱਦ ਯਾਰ ਆਰਫ਼ ਜਮਾਤ ਦੇ ਚੋਟੀ ਦੇ ਮੁਨਾਜ਼ਰ ਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ । ਤਾਹਿਰ ਆਰਫ਼ ਸਾਹਬ ਦੀ ਮਾਤਾ ਮੁਹਤਰਮਾ ਅਨਾਇਤ ਸੁਰਯੋ ਬੇਗਮ ਸਾਹਿਬਾ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਦਾ ਹਜ਼ਰਤ ਚੋਪਰੀ ਗੁਲਾਮ ਹੁਸੈਨ ਭੱਟੀ ਸਾਹਬ ਸ਼ਯਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਕਦਸ ਮਸੀਹ ਮੌਤ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਸਹਾਬੀ ਸਨ । ਤਾਹਿਰ ਆਰਫ਼ ਸਾਹਬ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ਤੇ ਬੁਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕ ਮਹਾਨ ਲੇਖਕ ਤੇ ਕਵੀ ਵੀ ਸਨ । ਕਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ । ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ । ਜੱਦ ਆਪ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਮੇਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਖਲੀਝਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਰਾਬੇ ਰਹਿਮਾਹੁਲਾਹ ਤਾਲਾਲਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਰੋਧਰੀ ਰਸੀਦ ਅਹਮਦ ਸਾਹਬ ਨੇ ਜੋ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਸਨ, ਇਹਨਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਜੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ।

ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਆਧਿਐਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੋਕ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਆਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ । ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਕੁਰਾਨ ਕਰੀਮ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੇ ਉਸ'ਤੇ ਗੈਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ । ਬੜੀ ਬਕਾਇਦਗੀ ਨਾਲ ਤਹਜੂਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਠਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤਹਜੂਦ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਸਨ । ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਮਾਤੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਨਿਡਰ ਮਨੁੱਖ ਸਨ । ਵਿਸ਼ਾਲ ਆਧਿਐਨ ਸੀ ਤੇ ਚੰਗਾ ਬੋਧ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੀ । ਖਿਲਾਫ਼ਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗੈਰ ਰਖੱਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੇਕ ਤੇ ਨਿਡਰ ਅਹਮਦੀ ਸਨ । ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਇਸ ਜਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਕਿ ਅਹਮਦੀਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ਤ ਲਈ ਸੁਲਤਾਨੇ ਨਸੀਰ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਵੱਡਾਰ ਜਮਾਤੀ ਸੇਵਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਲੰਘਾਉਣ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜਤਨ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਡਲਤਾ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ । ਮੇਰੇ ਕਲਾਸਫੈਲੋ ਸਨ ਅਤੇ ਬਚਪੁਣੇ ਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ । ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੋਕ ਸੀ। ਚੰਗੇ ਡਿਬੇਟਰ ਵੀ ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ । ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਡਿਬੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਚੰਗੇ ਬੁਲਾਰੇ ਵੀ ਸਨ । ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਮਾਤ ਦੇ ਖੁਦਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਕਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਤੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਰਖੱਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਅਹਮਦੀ ਮਿਤੱਰਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਹਰ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ । ਡੱਜਲੇ ਉਮਰ ਡਾਉਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ 2014 ਈ. ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਡੱਜਲੇ ਉਮਰ ਡਾਉਡੇਸ਼ਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਫਿਰ 2017 ਈ. ਵਿੱਚ ਰੋਧਰੀ ਹਮੀਦ ਨਸਰੁਲਾਹ ਖਾਨ ਸਾਹਬ ਦੀ ਵਫ਼ਾਤ ਦੇ ਬਾਦ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਡੱਜਲੇ ਉਮਰ ਡਾਉਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਦਰ ਸਨ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਦਰ ਡੱਜਲੇ ਉਮਰ ਡਾਉਡੇਸ਼ਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਤ ਤੱਕ ਇਹ ਸਦਰ ਡੱਜਲੇ ਉਮਰ ਡਾਉਡੇਸ਼ਨ ਰਹੇ । ਇਹਨ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹਨ ਅਨੀਸਾ ਤਾਹਿਰ ਸਾਹਿਬਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਅਸਫ਼ੰਦ ਯਾਰ ਆਰਫ਼ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰੀਆਂ ਹਨ, ਤਖ਼ਬਾ ਆਰਫ਼, ਅਜੀਜ਼ਾਹ ਓਜ ਅਤੇ ਬਨਾ ਤਾਹਿਰ ਆਰਫ਼ ।

ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਬੇਟੀ ਤਖ਼ਬਾ ਆਰਫ਼ ਤਾਹਿਰ ਸਾਹਿਬਾ ਲਿਖੱਦੀ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਮੁਹਮੰਦ ਤਾਹਿਰ ਆਰਫ਼ ਸਾਹਬ ਮਰਹੂਮ ਨੂੰ ਰੱਬ ਨੇ ਅਥਾਹ ਸੰਸਾਰਕ ਤਰੱਕੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਪਰ ਆਪ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਹਮਦੀਅਤ ਦੀ ਸ਼ਾਸ਼ਮੀਅਤ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਜੁਰੱਤ ਤੇ ਗੈਰ ਤੇ ਨਾਲ ਸਥਾਈ ਤੇ ਸਿਖਿਰ ਰੱਖਿਆ । ਅਤਿਅੰਤ ਇਮਾਨਦਾਰ ਤੇ ਭਰੋਸੇ ਯੋਗ ਅਫਸਰ ਸਨ । ਦੀਨ (ਧਰਮ) ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰੱਬ'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰਖੱਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਸਾਦਾ ਮਨੁੱਖ ਸਨ । ਆਪ ਰੱਬ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਾਸੂਲ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਸਨ । ਸਾਡੀ ਮਾਂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹਨ ਕਿ ਆਪ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਇੰਸਾਫ਼ ਪਸੰਦ ਤੇ ਨਰਮ ਮਿਜ਼ਾਜ਼ ਦੇਖਿਆ । ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਮਤਿਬੇਦ ਦੇ ਛੋਟਿਆਂ ਵੱਡਿਆਂ ਆਮੀਰਾਂ ਗੁਰੀਬਾਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਉਹਦੇ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉਠਕੇ ਚੰਗੇ ਵਰਤਾਉ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਸਨ । ਕਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਲਿੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗੱਤ ਸੰਬੰਧਾ ਕਰਕੇ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵੀ ਲਿੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਗਤੱ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਸਰਾਈ ਹੈ । ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਸਨ ।

ਮੁਬਾਰਕ ਸਿੱਦੀਕੀ ਸਾਹਬ ਲਿਖੇਂ ਹਨ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਤਾਹਿਰ ਆਰੜ ਸਾਹਬ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਵਿੱਚ ਆਜਜੀ ਤੇ ਵਿਨਮ੍ਰਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਖਲੀਫ਼ਾ ਨਾਲ ਅਤਿਅੰਤ ਪ੍ਰੇਮ, ਆਸਥਾ ਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਰਖੋਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਚ ਕੋਟਿ ਦੇ ਕਵੀ ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਸਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਕ ਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰ ਸੁਨਾਉਣ। ਇਸ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਖਿਲਾਫ਼ਤ ਨਾਲ ਆਸਥਾ ਭਰਿਆ ਆਪਣਾ ਇਹ ਸ਼ੇਅਰ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ :

ਆਕਾ ਤੇਰਾ ਗੁਲਾਮ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਹੋ ਕਭੀ
ਕਦਮੋਂ ਮੈਂ ਲੋਟ ਜਾਏ ਬਦਨ ਘਾਸ ਹੋ ਕਭੀ

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਮਿਤੱਰਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਾਹਿਰ ਸਾਹਬ ! ਅਲੱਹ ਤਾਾਲਾ ਨੇ ਹਰ ਅਹਮਦੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉਪਲਭਧੀ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜ਼ਿਆ ਹੈ। ਆਪ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਮਹਿਕਮੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਉਹਦੇ ਦੀ ਉਪਲਭਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧੋਕੇ ਵੱਡੀ ਉਪਲਭਧੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਹਮਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕਲਾਸਫੈਲੋ ਵੀ ਰਹਿ ਚੁਕਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਉਪਲਭਧੀ ਹੈ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ : ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਫੌਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲੋਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਜੱਦ ਹਜ਼ਰਤ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਰਾਬੇ ਨੇ ਮੈਂਨੂੰ ਨਾਜ਼ਿਰ ਆਲਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਤੱਦ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਨਮਾਨ ਵਾਲਾ ਵਰਤਾਉ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਖਿਲਾਫ਼ਤ ਦੇ ਬਾਦ ਤਾਂ ਸਰੋਈ ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਗਏ ਸਨ ਇਹ ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ।

ਅਲੱਹ ਤਾਾਲਾ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਦਾ ਸੁਲੂਕ ਡਰਮਾਏ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰਜੇ ਬੁਲੰਦ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਮਲ ਵਫ਼ਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜਾਮਤ ਅਤੇ ਖਿਲਾਫ਼ਤ ਨਾਲ ਸਲੰਗਤ ਰੱਖੋ।

★ ★ ★ ★ ਖੁਤਬਾ ਸਾਨੀਆ ★ ★ ★ ★

Khulasa Khutba Jumma 30.08.2019

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Tarnslated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)